

Kære Helmer Fogedgaard!

Sammen med Kvitteringen for Deres venlige Støtte af min Sag med Laanet af det fra Dem modtagne Pengebeløb, vil jeg gerne hermed bede Dem modtage min hjerteligste Tak for de store Tjenester, De har ydet min Sag. Jeg føler mere og mere disse Tjenester som Udtryk for, at min Sag er noget, De ligesom saa mange andre, efterhaanden ikke kan leve foruden. Dette tilskynder mig derfor ogsaa til at haabe, at De vil forstaa det, jeg i det efterfølgende føler mig nødsaget til at maatte udrede for Dem.

Som De ved, har jeg faaet til Mission, i Form af "Livets Bog", at skabe et aandsvidenskabeligt Værk, der kan blive et urokkeligt Fundament for al fremtidig Kultur og Moral, en Lyskilde, der kan oplyse Vejen ud af Dyreriget og Krigens mørke Zoner.

Da dette Værk endnu er langt fra at være færdigt, vil det absolut eneste fornødne stadigt være dette, at skabe Ro og Fred om dets Tilblivelse. Dets Publicering er og skal derfor foreløbig kun foregaa i Stilhed. Flertallet af Menneskene staar ikke i Dag med aabne Arme for at modtage de højeste Analyser. Inden dette er naaet saa vidt, maa der endnu flyde meget Blod, mange Taarer eller manifesteres megen Dødedans, Kanontorden og Lemlæstelse. Det er jo disse Foreteelser, der i Øjeblikket er de mest aktuelle i Menneskehedens Udvikling.

"Livets Bog", min Mission eller mit Arbejde er derfor mere beregnet paa Fremtiden end paa Nutiden. Naturligvis er der en vis Skare Mennesker, der, midt i Nutiden, eksisterer som Fremtidsmennesker og derfor er modne for at møde mit Arbejde og som Følge heraf faar Lov til at opleve dette Møde. Det er i denne Skare af Væsener, at jeg allerede har fundet "den gode Jord", i hvilken jeg kan gøre "Livets Bog" levende i Kød og Blod. Men disse Væsener findes ikke ved en ligefrem Efterlysning, hvilket vil sige ved Reklame eller

en forstærket Publiceren. De kommer urokkeligt til Sagen ad andre Veje og paa Basis af helt andre Love end de, der bærer Forretningsverdenen. Mit Arbejde kan derfor ikke forceres eller forsinkes. Det følger Spiralens egne evige Love. Og kun ved at lade mit Arbejdes Udbredelse være i Kontakt med disse Love tjener man samme Arbejde og dets Udbredelse bedst.

Og her er det, kære Helmer Fogedgaard, at De ligesom saa mange andre, i Deres Glæde over Deres Møde med Lyset, har faset en altfor stærk Trang til at ville gøre alle Mennesker delagtig i Deres egen Glæde. En saadan Trang overdøver i al Almindelighed Fornuften, og dens Ophav raaber Nyheden ud til alle, ligesaavel uimodtagelige som modtagelige. "Perlerne kastes for Svinene". At det er Synd for Perlerne siger sig selv. De bliver tygget i Stykker. Og den Omstændighed, at disse slet ikke kan være sund Føde for Svinene, gør ikke Sagen bedre.

At komme i Berøring med "Livets Bog" og dens Analyser er et Privilegium, det er at faa udleveret "betroede Talenter". Det kræver Forpligtelse og Ansvar. Men her vil enhver Mødtager faa stor Støtte og Vejledning ved at henvende sig til Kilden.

Af denne førnævnte Trang blev "Okkultisten" et Resultat. Dette Blad skulde faktisk være en Slags Basun, en Højtaler, ved hvis Hjælp alle skulde føres til den ny Kilde.

Men det er imod Lovene at fylde "ny Vin paa gamle Læderflasker". Til ny Vin maa man have rene Flasker, ellers bliver den overgæret og uren i Smagen, ja, bliver helt ødelagt. Alle disse mange religiøse Bevægelser eller Sekter, De haaber at samle ved Hjælp af Deres Blad, har jo hver især deres eget Lys og er lykkelige ved det. Det kan derfor kun være en Forstyrrelse i denne Lykke at udæste dem for Propagandaen af et andet Lys, som de hverken vil eller kan anerkende som noget retmæssigt, fordi de netop ikke trænger til dette Lys. De bliver derfor meget lettere Fjender og Forfølgere, end de bliver Venner, af det Lys eller den Sag, De vilde anbefale dem. Og det er for at forebygge denne unødige Skabelse af Forfølgelse eller Antipati imod min Sag, at jeg har følt det nødvendigt at skrive til Dem. De forstaar saaledes kære Helmer Fogedgaard, at det er mit ab-

solute ønske, at De i Deres Blad omtaler mig og mit Arbejde saa lidt som muligt, ligesom det er mit ønske at Anoncen udgaar.

Saalænge "Livets Bog" ikke er færdig, og der indenfor mit Arbejde endnu ikke findes nogle, for den store Offentlighed tilpasset, elementære Skrifter, er mit Blad "Kosmos" mere end tilstrækkeligt til den offentlige Publication. af min Sag, hvis Udbredelse forløb kun kan være personligt fra Ven til Ven. Denne Udbredelsesform garanterer jo, at Sagen kommer til de flest mulige Venner og færrest mulige Fjender, hvilket naturligvis er en uundværlig Faktor i enhver Sag under dens Fødsel eller Tilblivelse.

Jeg er meget ked af at skulle meddele en saa god Ven af Sagen som Dem, kære Helmer Fogedgaard, disse Ting. Men var De kommen til mig angaaende Starten af Deres Blad, vilde jeg allerede den Gang kunne have meddelt Dem nærværende Analyser.

Nu er det mit Haab, at De forstaar, at det er en Ven, der taler til Dem, ikke alene for at gavne vor fælles store Sag, men ogsaa for at minde Dem lidt om "Terskelens Vogtere".

Med de kærligste Hilsener og haabende paa Gensyn i Rudkøbing til Foraaret.

